

הדגמים שונים האיכות אחת

כל דגמי טלוויזיה
בתנאי רכישה טובים

אצל:

סלון מהיר

ת"א בע"מ

תל-אביב, רח' בן-יהודה 14, טל. 52304

רמת-גן: רח' הרוא"ה 7, טל. 720807

מועדון "השעות הקטנות"

יפתח בצפת בסוף החודש תחת הנהלה חדשה

המועדון הצפתי "השעות הקטנות" ילבש העונה צורה שונה, כשינוהל כמועדון לילה תרבותי ויושם גם הדגש על הצד הגסטרונומי, כך, על-כפניו, החליטו מנהליו החדשים, הזמרת **אהלה הלוי** ו"איש הדגים" **מטבריה, אדי עברי**. אלי, שהתמחה בניהול מסעדת הדגים בטבריה, יהיה כמובן אחראי לצד הגסטרונומי של המועדון, בעוד אהלה הלוי תדאג לאירועי התרבותיות ולצד האמנותי במועדון "השעות הקטנות".

בדעתה ליצור זיהוג של מועדון לילה ובימה זעירה, עליה יופיעו לא רק אמנים אורחים, אלא גם אורחים חובבים המבוכים בכשרון אמנותי. לרב, יהיו אלה ערבים של אימפרוביזציה, אך יהיו גם ערבים אמנותיים שתוכננו מראש, שכן לאהלה הלוי, שהופיעה בזמנו ב"ציובתרון", קשרים מצוינים עם אמנים ישראליים ידועי שם והיא תעשה הכל שהאווירה במועדון תהיה נעימה, תרבותית ואמנותית.

גנבים בעלי טעם

בימים אלה פרצו גנבים את בית המסחר מרכז ה-טלוויזיה סלון "יוסי" בש-דרות ירושלים ביפו ומכל מקלטי הטלוויזיות שנמצאו אותה שעה במקום, גנבו אך ורק טלוויזיות "שאוב-לורנץ".

כנראה בקיאים בעלי האצ-בעות הארוכות בשוק ה-טלוויזיות בארץ ויודעים הי-טב, שמקלטי הטלוויזיות של "שאוב-לורנץ" אפשר בקלות למכור.

אשתך ברחה?

הילדים בצבא?

ואתה צריך לצאת?

התקן מזכירה אוטומטית בביתך בצורת מכשיר תשובה אוטו-מאטי לטלפון (גם בשימוש של משרד הדואר).

טלפן למס' 244118 בשעות הלילה ותראה איך העסק עובד.

דושיט סוכני אלקטרוניקה להפצת המכשיר הנ"ל.

רדיו-דוקטור —

שרות להקלטה ישראלית רחוב שלום-עליכם 18, תל-אביב

זכר. המוסיקה הבלתי מתנגנת, הכוריאוגרפיה הבלתי קיימת, הביצוע הילדותי חסר הליטוש והעומק, מזכירים מסכת צולעת שבוימה על-ידי חובב בקיבוץ.

בידור

קורקס טוקיו (באר-שבע) הוא אוהל ואמנים איטלקיים, בתוספת כמה "מיספרים" בינוניים מיפאן, שהיו מצליחים יותר לוא היו מוצגים במסגרת הרלמט יותר של מועדוני-לילה. קטע **הטרפז** המרתק במרומים, ומאלף האריות הצעיר

להמחזה לצורכי הצגה בימתית רגילה (ש) הצליחה בעבר בתיאטרון צלליות ובסרט בובות צ'כי (נפלא), המזמינה עיבוד הרבה יותר גדול, רבי-זמין המצאות ומפואר משל אוהל. להציג את **הזמיר** עם שלושה משתתפים בלבד, אפילו לילדים בעלי הדמיון המפותח ביותר, הרי זה כאותו חלמאי ששלח מיברק ללא מילים, משום שהמוען בלא-הכי ידע במה המדובר.

העיבוד יבש וכבד מדי לילדים, חסר הור מור ומתח. אוהל וציירו לא מצאו פתרון נאות להצגת הזמיר החי, ובשל מנגנון הפעלה של הפוחלץ (הגדול מדי, אפילו לבמה), נראה זמיר זה הרבה יותר מלאכותי מן הזמיר המלאכותי שנשלח כשי לקיסר.

אם כבר לסמוך על דמיון הצופים, כדאי היה אולי כי את הזמיר החי תשחק ילדה קטנה שתולבש ותודרך בהתאם, על הילדים (שבדרך כלל לא שמעו על המשתתפים ולא חזו בהם בהצגות אחרות) לא ישפיע עברם המפואר עלי ימות של שלושת השחקנים, לכן ישפוט אותם באובייקטיביות חזקה — מיקצועי, אך הפעם חסר הומור, על כל פנים קשה לילדים להאמין כי אישיות חסרת שדרה כמותו מייצגת את סין הגדולה. יוסי גרבר: מצועצע מדי, אך מסתבר כי הילדים מצליחים לא לסמפטו מידי, כדורי שות התפקיד, עליה יצחקי: מבוגרת מדי, על כן חסרת תוס וכן ילדותיים, הנחוצים כל-כך לגילום נערת-מיסכה, במיוחד באגדה.

השפה משממת, הפיזיונום מאולצים ומי-בוגרים מדי. קשה לדרוש כי המוסיקה הנחמדה תהיה סינית, אבל מה עושה כאן שאנסון צרפתי? הליוי המוקלט, המלווה את השחקנים בשירתם, נשמע מוקלט, ואפ-שר היה לצפות כי בהצגה לילדים תוקדש לפחות לצד זה תשומת-אוזן מוסיקאלית יותר.

התפאורה וההתלבשוש נאות מאוד, אך אי-אפשר לומר עליהן כי הן עוצרות נשימה. הבימוי קורקסי, אך מוגבל, וחסר הש-ראה מיוחדת, או הברקות, בשל העיבוד הדל והמצומצם. מורגשת גישתם המיקצו-עיתרנית של היוצרים, המשתתפים וה-מפיקים, אך מסתבר כי על אף העיבוד, הפיזיונום והביצוע, המבוגרים, לחלק מן הילדים ההצגה ניראת "תינוקית" מדי.

תה ומוקיונית מדי, לישראל גריון, לתפוס כיצד לשחק במידה של ניכור חיצוני ומחוייך, דמויות סמרטוטיות ומארייני-סיות.

***** כלאדם** (בחאן הירושלמי) **יאק כהן, ליאור ייני, עליזה רוזן** ועמיאל שוין מהחיים רביעיה בלתי-רגילה של ידיות, יאוש, תשוקה ותאמה הממאנים להצטרף אל כלאדם (**מוטי כרי** קן היפה) בדרכו האחרונה, באלגוריה תי-אלוגית מוסיקאלית מן המאה ה-15 ששוב-דה ובווימה בהשראה וביעילות על-ידי ד"ר **אריה זקס** מן האוניברסיטה העברית בירושלים. צוות שחקנים חובבים, מבין ה-

הצגה חדשה

***** הזמיר** (תיאטרון יובל — ליל-דיס) **האנס כריסטיאן אנדרסן**, כתב אגדה על אודות קיסר סין, שציוה להביא אליו זמיר שהפליא בשיירתו. זה הובא, וי-מייד הוכנס לכלוב זהב שעליו הוצב מי-שר. כך שה הזמיר לפני הקיסר, עד אשר זמיר מלאכותי, מיפאן, נשלח כשי לשליט הסיני. כמובן שהזמיר המלאכותי הפטיק-לזמר שעה שמנגנונו נישחק, ואת לב הקיסר שנפל למשכב שימח הזמיר החי, לאחר

גרבר, יצחקי וחזקיהו ב"הזמיר"

שחזר במיוחד מן היער, אליו ברח. **מיכאל אוהל**, המוכר כאיש-ידיו וכעיתונאי שבי-דרך כלל כותב על תיאטרון, עיבד, המ-חזי וביים את אגדתו הנפלאה של אנדרסן. **אריק סמית** צייר תפאורה ותליבושות, **אהוד מנור** חיבר פיזיונום, **נורית הירש** מוסיקה, **אבנר חזקיהו** משחק את הקיסר, **עליזה יצחקי** את נערת ה-מיסכה ויוסי גרבר שרצצר תכנן, הור-מס מזימות כלפי קיסרו.

יאמר מייד כי **הזמיר**, היא אגדה קשה

תלמידים, שנעזרו במספר מיקצוענים. ה-תוצאה: הצגה יפהפיה שמלאכת כל הקשר-רים ביצירתה נעשתה מתוך אהבת תיאטרון אמיתית.

***** לידה במאי** (בימות) הבימוי האקרוטי של **יוסף יורעאלי**, לא הצ-ליח לגבש מחזה מנופח של **אברהם יהושע**, בו כל אחד ניירטי לפי דרכו. התיפאורה המאכזבת מסתירה מאחוריה תפאורן מעולה כמו **דני קרוון**. מן ה-תמוזדות הבינוכיות **גילה אלמגור** — עורר תאומי, יוצא האחרון כשידו על העליונה.

***** דודה ליוה** (הבימה) חיבר וביים **נסים אלוני**. וזה בעצם אומר הכל. הצגה מעוררת שאלות רבות שאינן באות על פיתרון. לחובב התיאטרון המ-צוי צפויה חתימה, בשל שפתו וכתביתו המיוחדות של אלוני, שאין להם אח ורע בתיאטרון הישראלי (אך אם ואב בתיאטרון האירופאי המודרני יש ויש...), הופעת האצילית של **חנה רובינא**, **רפאל קלצ'קין** המרתק, ויוסף פולק המבטיח.

***** ליוזטרטה** (הקאמרי) כישלון קולוסאלי של עורך קוטלר בעיבוד ובי-מימו מבולגנים של **איריסטופאנס**. מן היצירה המקורית (לפיה מכריות הנשים על מרד מיני כדי לאלץ את הגברים להס-סיק את מלחמותיהם) כימעט ולא נותר

העושה רושם עצום משום שהוא יודע איך למכור את הסחורה, מהחיים פיזירימה. ***** קמשופ** (מרתף קולנוע פאריס, תל-אביב) **שמעון לביארי, קובי רכט** ותיקי דיין, המבצעים בליטוש ובחן צב-רי עסיסי, תוכנית המצלפה בנו, בערבים ובמתחכים למיניהם, המנסים לפתור לנו את הבעיות. **חנוך לוין** חיבר ביעילות שובבנית פושטת-העור, ואחיו **דויד** ביים לעניין, מבלי שבימונת של ד' אמות תפריע לו. קברט סאטירי שחטרוננו הורגש.

***** אין אהבות שמחות** (בי-מות) ביצוע מיקצועי מלוטש של 20-מ-שאנסוני של **ג'ורג' בראסנס**, הטרור באדור הצרפתי המשופם, בידי **יוסי כנאי**. התימוורת, התאורה, קיטעי הקישור וכמובן התרגומים המעולים עושים את שלהם: זה אולי לא בדיוק מה שבראסנס (המסתפק בגיטרה ובחצי תוכנית) היה רוצה שיעשו ממנו, אבל זה תרבותי ומבדר.

***** רבותי פצצה** (שלישית התאר-מים) אין צורך להיהור מהפצצה של **אד-שוק, חנוך לופיק**. היא אינה מסוגלת להרע לאיש. את רוב החומר חיבר **יוסי כנאי** שגם ביים על אותה רמה את ה-תוכנית, ולצד המוסיקאלי אחראי כמובן **יאיר רוזנבלום**. כנאי לא עשה מהתאר-מים גשם חיור ורוזנבלום לא הצליח ל-הפסק ל גשר הירקון. זה מצחיק פה ושם, אבל כשיוצאים החוצה שוכחים למה.